

Overweging 3e zondag Advent: Hij getuigt van het Licht

Lezingen: Jesaja 61,1-2a.10-11 en Johannes 1,6-8.19-28

17 december 2017

Annelies Rosier

In onze woonkamer, in het klooster aan de Hoogstraat, hangt een schilderij. Toen wij er kwamen wonen en de nieuwe leefgroep vormden, wilden wij natuurlijk ook een eigen sfeer creëren met wat eigen meubels en ook schilderijen. Maar dat ene schilderij wilden wij laten hangen omdat het aangeeft waar wij voor willen staan.

U bent natuurlijk benieuwd wat er op staat. Nu, we hebben de woorden net gehoord bij Jesaja:

"Ik ben gezonden om aan verdrukten het goede nieuws te brengen: een boodschap van licht en bevrijding". Even vrij vertaald.

Die woorden heeft Jezus zelf op zichzelf toegepast en dat werd hem niet in dank afgenomen. Ook wij gaan de uitnodiging aan om deze woorden van toepassing te laten zijn in ons eigen leven.

Een boodschap van licht en bevrijding brengen, vooral aan hen die in het duister leven, die het leven zwaar vinden, die niet meetellen, er niet mogen zijn, die veel problemen hebben.

Vandaag is het zondag Gaudete, een zondag van vreugde. Het is een vreugde die zoveel meer is dan pret en plezier, een vreugde die je diep van binnen kunt voelen, een vreugde als licht. En dat licht komt steeds dichterbij. We zien het aan de Adventskrans waar al 3 kaarsen branden.

Johannes had het licht ook herkend. En dan gaat het natuurlijk niet om de kerstverlichting. De Led-reclameborden langs de snelwegen, de schijnwerpers in de showbizzwereld. Nee, Johannes getuigt van een ander soort licht. Hij had dat licht herkend in Jezus, in zijn manier van leven. Daarvan wilde hij getuigen, hij stond er zelf van in vuur en vlam en wilde dat iedereen het zou weten. Hij wilde dat mensen daar ruimte voor maakten, in zichzelf: maak recht de weg van de Heer. Zorg dat je huis op orde is, je innerlijk huis. Houd daar opruiming, ruim het stof, doe de gordijnen open zodat het Licht kan binnenstromen.

Johannes was een vurig mens maar ook een beetje apart met zijn kameelharen pij en zijn leven in de woestijn, waar hij sprinkhanen at, zo vertelt het verhaal. Toch trok hij vele mensen aan, ze kwamen van alle kanten naar hem toe. Ze voelden dat hier een authentiek mens stond die daar bovendien niet voor zichzelf stond. Hij wijst de weg naar het Licht en

zegt dat het al onder ons is. Een positieve boodschap komt hij brengen. Toch is niet iedereen enthousiast: de priesters en schriftgeleerden zijn helemaal niet blij met hem, ze zien in hem een gevaar en spreken hem aan: "*Wie ben jij eigenlijk*". Daarmee vragen ze niet naar zijn naam, ze zijn niet echt in hem geïnteresseerd. Onder hun vraag ligt een verwijt: 'Wie ben jij om hier te staan prediken, waar haal je de autoriteit vandaan?' Johannes antwoordt met een ontkenning: "*Ik ben niet de messias, ik ben niet Elia, ik ben niet de profeet.*"

Uiteindelijk geeft Johannes aan wie hij is, waar hij voor staat: "*Ik ben een stem die roept in de woestijn: baan een weg voor de Heer, voor het Licht dat komt.*" Johannes is een wegwijzer en het kenmerk van wegwijzers is dat ze van zichzelf af wijzen. Ze staan ook altijd aan de kant van de weg en richten de aandacht niet op zichzelf, maar wijzen de weg naar het licht, in donkere tijden.

Eigenlijk wordt aan ons ook vandaag gevraagd wie wij zijn, voor wie of wat wij warm lopen, waar wij voor leven? We kunnen hier elke zondag samenkomen en prachtige gebeden uitspreken, maar waar het om gaat is dat we de woorden in ons leven van alledag handen en voeten geven, dat ze vlees en bloed worden in ons. Wij kunnen wegwijzer zijn voor elkaar, elkaar aan het licht laten komen.

De zusters van de Hoogstraat waren wegwijzers. Zij hebben jaren hun huis gastvrij opengesteld voor mensen die er niet mogen zijn. Ook wij proberen dat op onze beurt en op onze eigen manier voort te zetten. Een klein voorbeeld: Pas hebben we sinterklaas gevierd, met zijn achten. Twee gasten van andere werelddelen vierden met ons dit puur Hollandse feest. Heerlijk was het om te zien hoe deze mensen genoten! Dan mag je ontdekken dat je mee mag werken aan het bereiden van de weg. Niet pretenderen dat je het licht zelf bent, niet door jezelf op de borst te kloppen maar door een stap aan de kant te gaan en ruimte te scheppen voor mensen die in de knel zitten.

Wij allen worden opgeroepen om de weg van donker naar licht te gaan

Laten we ons daarom maar verheugen met Johannes, laten we blij zijn omdat het Licht nabij is. In alle kleine gebaren van hoop en bemoediging, in alle eenvoudige goedheid en warmte die we kunnen uitstralen. Ook al stuiten we soms op muren van onverschilligheid, bitterheid en kilheid, toch maar volhouden. Het Licht is sterker dan de duisternis.

Moge het verlangen naar Licht in u blijven bestaan...